

[Gade]

Jeg kan forstå på Fremskridtspartiets øvrige argumenter, at det, Fremskridtspartiet vil have ud af et nej den 18. maj, er, at man får et indre marked, der slet ikke er politisk reguleret. Så er det, jeg siger: Velbekomme! til de danske lønmodtagere og til miljøet. Det værste, man kan tænke sig, er i hvert fald at sige: Lad det indre marked bare køre videre ureguleret og uden en politisk overbygning. Det må nødvendigvis have en politisk overbygning, og så må man samtidig, ligesom vi gør det med Edinburgh-aftalen, sige nej til de elementer, der fører til EF's forenede stater.

Annette Just (FP):

Jeg vil starte med at gå videre med det, som hr. Gade lige har sagt. Hr. Gade har ligesom prøvet på at meddele, hvad Fremskridtspartiet mener, og det skal jeg da sige tak for, for hr. Gade har jo læst en del af betækningsbidraget helt korrekt. Fremskridtspartiet ønsker ikke en centralistisk reguleret politisk union, der skal bestemme, hvordan fagforeninger og lign. skal beslutte sig her i Danmark. Vi går faktisk ind for, at der er frihed til, at man kan etablere sig, som det er bedst muligt. SF og Fremskridtspartiet har aldrig været uenige om, at vi var ganske uenige på disse punkter.

Hr. Gade har også lagt mærke til, at vi går ind for det økonomiske samarbejde, og hr. Gade er helt opmærksom på, at vi har sagt ja til 2. fase af Den Økonomiske og Monetære Union ved at sige, at det er helt fint – Fremskridtspartiet har hele tiden sagt det, og jeg ved ikke, hvor mange gange jeg har sagt det fra denne talerstol – at vi går ind for stabilisering, således at valutaerne bliver låst fast. Men vi kan ikke gå det sidste skridt, som bl.a. De Konservative og Venstre synes er så herligt, nemlig at vi skal gå over til én fælles mønt med én fælles central valutabank.

Så siger hr. Gade, at Fremskridtspartiet er så glad for det EF og det indre marked. Det har hr. Gade fuldstændig ret i. Vi er glade for EF, og vi vil gerne have det indre marked til at fungere. Det indre marked startede for 2½ måned siden, og vi vil gerne hjælpe det i gang. Men SF vil sammen med de seks andre partier her i Folketinget prøve på at slå det hele i stykker, inden det har fået en chance, ved at tage en politisk union og presse den ned over hovedet på alle de gode intentioner, som hr. Gade ud-

mærket ved at vi har siddet og arbejdet med i årevis.

Så taler man om det det ændringsforslag, som vi i Fremskridtspartiet har stillet, som går ud på, at det er Maastricht-traktaten uden florumvundne Edinburgh-afgørelser, der skal sendes ud til folkeafstemning, når nu der er så stort et politisk flertal, der ønsker at sende Maastricht-traktaten ud til folkeafstemning én gang til. For vi siger: Det er ikke rimeligt at sige – som både hr. Gade fra SF og Venstre og De Konservative, og så vidt jeg erindrer også Socialdemokratiet, har fået sagt – at dette er et nyt grundlag. Vi har bevist det i de korte bemærkninger: Der er intet nyt i det. Det er rent faktisk det, der stod i Maastricht-traktaten allerede, eller rettere sagt det, der var givet muligheder for. Og det er en afgørelse. Ergo er det afgjort, at hvis man siger ja til Maastricht-traktaten, så er den afgørelse fra Edinburgh gældende; den behøver man såmænd ikke at sende ud til folkeafstemning. Jeg ville i øvrigt også synes, det ville se fjollet ud, hvis man satte to rubrikker på stemmesedlen, så man først kunne sige ja eller nej til afgørelsen – som i øvrigt er afgjort – og så bagefter ja eller nej til Maastricht-traktaten. Men det er der jo heller ikke nogen der har foreslået.

Derfor mener vi, at vi i respekt for befolkningen dog i det mindste må lade folk svare ja eller nej til det, de skal stemme om, nemlig om Danmark må ratificere Maastricht-traktaten. Men den respekt har et flertal i dette Folketing desværre ikke.

Ligegyldigt hvor mange aftaler og afgørelser der har været talt om, unionsmålsætningen står der stadig fra ende til anden. Vi ved, det står i Maastricht-traktaten. Vi ved, det også står i Edinburgh-afgørelsen. Der står ved hvert eneste punkt: så længe det ikke rører ved målsætningen.

Det er utroligt, at så stort et flertal i dette Folketing har så lidt respekt for det danske folk. Dette her har været ude til afstemning, men der var altså et politisk flertal, der ikke ville acceptere et folkeligt flertal imod sig. Derfor kom vi med det ændringsforslag, at Edinburgh-afgørelsen skal slettes af stemmesedlen; vi er ikke kommet med forslag om, at Edinburgh-afgørelsen ikke skal behandles her i Folketingssalen. Men vi vil gerne have, at der vises respekt for befolkningen, en respekt for